

Arrest

nr. 192 077 van 18 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN /oco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 28 april 2016 België is binnengekomen, diende op 2 mei 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 6 april 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 6 april 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 02/05/2016

Overdracht CGVS: 19/05/2016

U werd gehoord op 16 maart 2017 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9u10 tot 13u17 in het bijzijn van een tolk die de taal Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 01 februari 1994 in het dorpje Galoley, district Buur Hakaba, regio Bay. Uw vader is reeds heel lang geleden overleden, uw moeder verblijft in de stad Buur Hakaba. U heeft geen broers of zussen. U bent gehuwd met F.B.M.H. van de clan Eelay, hij was in Buur Hakaba toen u uw land hebt verlaten, hij zou ondertussen evenwel vertrokken zijn daar. Jullie hebben geen kinderen samen. U beweert niet naar school te zijn gegaan in Somalië, u zou wel Somali leren lezen en schrijven hebben en u bent ook naar de Koranschool gegaan. U verkocht voedingsmiddelen op de markt en u werkte op de velden. U behoort tot de clan Rahanweyn-Mirifle-Eelay.

U beweert dat een jongen van uw dorp genaamd A.M.A., een vriend waarmee u naar de Koranschool ging, met u wilde huwen. Zijn moeder is op een bepaald moment naar uw moeder gegaan, uw moeder achtte u niet klaar om reeds te huwen. U was ook bang voor het huwelijk. Nadat al shabaab in uw dorp binnen kwam, voegde A.M.A. zich bij hun, dit was in mei 2015. Op een dag kwamen A.M.A. en twee al shabaab leden naar uw huis. Ze zetten een geweer tegen uw hoofd, ze dreigden u en uw moeder te doden. U werd geblinddoekt en u werd meegenomen naar de begraafplaats waar ze waren gevestigd. U werd in een Mudul huis ondergebracht, ze deden de deur op slot. Na een tijdje kwam er een religieuze man langs, hij stelde dat A.M.A. hem had gevraagd om een huwelijkscontract op te stellen, zodat u zijn vrouw zou kunnen zijn. U antwoordde hierop dat u niet wilde huwen met die man, waarop de religieuze man stelde dat hij wist dat het niet uw wil was, maar het zou een risico zijn voor u en voor hem indien u weigerde, u diende gewoon akkoord te gaan met het huwelijk. U ging akkoord zodat jullie leven geen risico zou lopen. Later kwam A.M.A. naar u toe, stellend dat u zijn vrouw was. A.M.A. heeft u tijdens uw opsluiting meerdere malen met geweld verkracht. Op de vierde dag van uw opsluiting verliet hij de Mudul, deze was niet op slot gedaan. U bent op die manier kunnen ontsnappen. U ging naar de asfaltweg, een auto pikte u op en bracht u naar Buur Hakaba. Daar woonde er een vriend van uw vader genaamd B.M.H., van dezelfde clan als u. Op een bepaald moment stelde B.M.H. dat uw hand aan zijn zoon zou worden gegeven, zodat u een toekomst zou kunnen hebben, niemand anders zou u immers willen. De zoon was evenwel niet blij met u, niemand zou een vrouw willen die vroeger misbruikt werd. U kreeg op een gegeven moment telefoon van A.M.A.. Hij had vernomen dat u in Buur Hakaba zou zijn en dat u aan een andere man zou zijn gegeven. U zou een fout hebben gemaakt, u was immers zijn vrouw en u bent zonder zijn weten vertrokken. U zou gehuwd zijn terwijl u nog steeds zijn vrouw was, volgens de Islamitische Sharia zou u moeten gedood worden via steniging. Later werd u nogmaals gebeld door A.M.A., waarop B.M.H. de telefoon overnam en met iemand anders sprak, meer bepaald met het hoofd van al shabaab genaamd Macalin Gafow. Gafow stelde dat u aan hen moet worden gegeven volgens de religie, zodat ze u kunnen doden via steniging. U besloot toen om het land te verlaten. U werd naar Hamar gebracht, waar u in februari 2016 zou zijn aangekomen. In Mogadishu kreeg u nogmaals telefoon, ze hadden vernomen dat u in Mogadishu was, ze zouden overal mensen hebben en zouden u vandaag of morgen te pakken krijgen.

U bent uit Mogadishu vertrokken, u ging met het vliegtuig naar een voor u onbekend land. Vervolgens nam u een ander vliegtuig en kwam u aan in Griekenland. U nam wederom het vliegtuig, u reisde met de trein verder richting België. Op 28 april 2016 bent u in België aangekomen. U vroeg op 02 mei 2016 asiel aan.

U legt ter staving van uw asielaanvraag een medisch attest dd. 01 januari 2017 voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie

gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 16.03.2017 p. 2 -3, hierna genoemd cgvs p.2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over het ontbreken van een Somalisch paspoort afgeleverd op 26 maart 2014 op basis van uw persoonsgegevens en dat u geen concreet zicht biedt op uw achtereenvolgende verblijfplaatsen in Somalië. Tevens kunnen er de nodige vraagtekens worden geplaatst bij de door u uiteengezette reisweg van Somalië naar België. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (informatie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt immers dat u op 17 maart 2016 op naam van M.M.M.B. een visum kort verblijf (type C) heeft aangevraagd bij het 'Consulate General of Greece in Jeddah' (Grieks consulaat te Jeddah (Saoedi Arabië)), dit omwille van toeristische redenen. Op 28 maart 2016 werd dit visum u toegekend. U heeft dit visum aangevraagd op basis van een Somalisch paspoort (nummer P00341840) geldig van 26 maart 2014 tot 25 maart 2019. Uit de visumaanvraag blijkt tevens dat u als geboorteplaats 'Saoedi-Arabië – Jeddah', als geboortedatum 09 januari 1997 en als woonplaats Saoedi-Arabië – '21451 Al Bawadi' hebt opgegeven. Deze visumaanvraag dd. 17 maart 2016, ingediend op basis van uw Somalisch paspoort dd. 26 maart 2014 bij de Griekse ambassade te Saoedi Arabië, wordt aan u gelinkt op basis van vingerafdrukken en is aldus sluitend. U heeft echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties dat u reeds in maart 2014 een Somalisch paspoort met uw persoonsgegevens heeft bekomen. Meer nog, u blijft na confrontatie steevast ontkennen. Immers op de vraag of u documenten had in Somalië, antwoordde u ontkennend en stelde u het volgende: "Neen, ik had niets in Somalie, behalve diegene die ik heb gekregen toen ik hier was. Mensen hebben geen documenten in Somalie. Ik had niemand in mijn dorp of Buur Hakaba die een document heeft (cgvs p. 17). U gevraagd of u nooit een paspoort had in Somalie, stelt u dat u dit nooit hebt gehad, behalve toen u reisde, heeft de smokkelaar er één gevraagd voor u (cgvs p. 17). U stelt vervolgens dat de smokkelaar via uw nonkel langs vaderskant, naar u werd gebracht, dit was toen u ver ging vertrekken, in 2016 (cgvs p. 17). De smokkelaar zou uw foto hebben genomen en met een paspoort zijn afgekomen (cgvs p. 17). Dit zou plaats hebben gevonden nadat u Buur Hakaba in 2016 zou hebben verlaten en toen u in februari 2016 in Mogadishu was aangekomen (cgvs p. 17 en p. 19). U stelt dat u niet weet of er een visum in dat paspoort stond, u zou het paspoort niet hebben geopend, zelfs als hij het u zou tonen, zou u een visum niet kennen (cgvs p. 18). U geeft vervolgens wel toe dat uw vingerafdrukken zijn genomen, u weet evenwel niet in welk land dit heeft plaatsgevonden, u denkt dat het een Moslim land was (cgvs p. 18).

Er werd u vervolgens nogmaals de vraag opgeworpen of u nooit een eigen paspoort hebt gehad of nooit een eigen paspoort hebt aangevraagd, waarop u zegt: "Een paspoort, waar kon ik een paspoort aanvragen? Toen ik weg ging, de smokkelaar gaf er één aan mij" (cgvs p. 19). U ermee geconfronteerd dat het Commissariaat-generaal over informatie beschikt dat u vroeger reeds een paspoort zou hebben gehad, stelt u dat u alleen dat had waarmee u naar hier bent gereisd, er was geen ander paspoort (cgvs p. 26). U er nogmaals mee geconfronteerd dat u beweerde dat de smokkelaar een paspoort voor u had geregeld in 2016 en u volgens onze informatie reeds in maart 2014 over een paspoort beschikte, stelt u het volgende: "Ik had geen paspoort in 2014, ik was toen in Galole. Nadat ik naar Hamar ging, heeft de smokkelaar het voor me aangevraagd. Ik weet niet of hij het lang ervoor had aangevraagd, hij zei de naam is de jouwe, hij nam een foto van me" (cgvs p. 26).

U werd er toen aan herinnerd dat indien u pas in contact zou zijn gekomen met een smokkelaar na de door u aangehaalde problemen die zich zouden hebben afgespeeld in 2015-2016, de smokkelaar u geen paspoort zou kunnen hebben voorgelegd gedateerd in 2014 (cgvs p. 26). U antwoordt hierop dat u de smokkelaar alleen zou hebben ontmoet nadat u naar Hamar ging, in 2014 was u in Galole (cgvs p.

26). Vervolgens blijft u benadrukken dat u in 2014 in Galole was, u wist niets over paspoorten en vingerafdrukken, u hebt geen paspoort van 2014, u had toen geen problemen, u woonde in Galole (cgvs p. 26). U ermee geconfronteerd dat uw visumaanvraag als zijnde uw geboortedatum 09 januari 1997 en als zijnde uw geboorteplaats Jeddah in Saudi Arabie vermeldt, stelt u dat u bent geboren in Galole (cgvs p. 26). Ook als u wordt geconfronteerd met de in uw visumaanvraag opgegeven woonplaats Al Bawadi in Saoedi Arabie, stelt u dat u alleen in Griekenland zou zijn geweest, er was ook een ander Moslim land waardoor u gereisd bent (cgvs p. 27). Er wordt u vervolgens nog een laatste kans geboden en er wordt u nogmaals opgeworpen dat u volgens ons visumdossier op 17 maart 2016 een visum zou hebben aangevraagd bij de Griekse ambassade in Saudi Arabie omwille van toerisme, als woonplaats stond er Al Bawadi vermeld en als geboortedatum 09 januari 1997 te Jeddah, de aanvraag gebeurde op basis van een paspoort met uw persoonsgegevens afgeleverd in 2014 (cgvs p. 27). Uw antwoord hierop luidt als volgt: "Ik was niet geboren in Jeddah in Saudi Arabie, maar in Galole. De smokkelaar heeft dit voor me gemaakt, ik herinner me dat mijn vingerafdrukken in een Moslimland zijn genomen, hij zei ik neem u mee naar Europa. In 2014 was ik in Galole." (cgvs p. 27). Vervolgens wordt u eraan herinnerd dat u eerlijk moet zijn over of u al dan niet een paspoort hebt aangevraagd, over de datum waarop u uw land hebt verlaten en de landen waar u heen bent gereisd, waarop u stelt: "Het probleem is me overkomen in 2015. Na het probleem naar Buur Hakaba, dan naar Hamar, van Hamar nam de smokkelaar me naar een land. Dan naar Griekenland. Van Griekenland naar een land, ik weet niet welk land, dan zette hij me op een trein" (cgvs p. 27). Er werd u aldus ruimschoots de kans geboden om uw verklaringen aan te passen en om een zicht te bieden op uw Somalisch paspoort afgeleverd op 26 maart 2014, op uw visumaanvraag bij de Griekse ambassade te Saudi Arabie op basis van dit paspoort, op uw werkelijke geboortedatum en geboorteplaats en op uw recente herkomst in Somalië, uw verschillende verblijfplaatsen in Somalië en uw reisroute. U blijft evenwel, na veelvuldige confrontaties, volharden in uw leugenachtige verklaringen. Het lijkt er dan ook op dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. U verzweeg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid, waardoor er geen geloof meer kan worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. Immers gezien u volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, reeds op 26 maart 2014 een Somalisch paspoort zou hebben bekomen met uw persoonsgegevens, dit met het oog op het ondernemen van een reis, maakt u niet aannemelijk dat de door u aangehaalde feiten die zich in mei 2015 zouden hebben afgespeeld, de concrete aanleiding van uw vertrek uit Somalië zouden hebben gevormd. Bovendien biedt u geen concreet zicht op uw achtereenvolgende verblijfplaatsen in Somalië en in het buitenland, met name in Saoedi Arabie, waar u volgens uw visumaanvraag bent geboren en van waaruit u het visum voor Griekenland aanvroeg. In het licht van al deze vaststellingen kunnen er ook de nodige vraagtekens worden geplaatst bij de door u uiteengezette reisweg van Somalië, via een volgens u onbekend land en via Griekenland naar België en de daarbij gebruikte reisdocumenten, waardoor de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit Somalië en van uw asielrelaas verder wordt ondermijnd. Hierbij dient er nog opgemerkt te worden dat u ook voor wat betreft de datum dat u Somalië zou hebben verlaten, tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo stelde u bij Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoor DVZ dd. 12 mei 2016) dat u op 27 maart 2016 Somalië zou hebben verlaten, terwijl u bij het CGVS stelt dat u op 27 februari 2016 uit Somalië zou zijn vertrokken (cgvs p. 27).

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U legt ter staving van uw asielaanvraag een medisch attest dd. 01 januari 2017 voor. Hierbij kan worden opgemerkt dat hierin wordt geattesteerd dat u momenteel type 1 besneden zou zijn. Uit het feit dat u momenteel type 1 besneden zou zijn, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid en u haalde ook geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Gezien u deze traditionele praktijk reeds ondergaan hebt, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurige geweld in het aan de gang zijnde gewapend

conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 16 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw reisdocumenten, over uw achtereenvolgende verblijfplaatsen in Somalië en in het buitenland (met name Saoedi Arabië), over uw reisroute en over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster licht toe als volgt:

"1. FEITEN EN VOORGAANDEN

1.1. Verzoekende partij wenst vooreerst aan te geven dat zij een aantal zaken uit haar asielrelaas verzwegen heeft, omdat zij getraumatiseerd was.

Ook aan haar raadsman heeft zij aanvankelijk niet haar hele relaas durven vertellen, ook niet toen deze er haar op wees dat er iets niet klopte.

Het is maar aan het Burgerplatform voor de Steun aan de Vluchtelingen dat zij na lang aandringen en aarzelen haar hele relaas heeft durven doen.

Haar relaas met betrekking tot Somalië klopt wel, zij het dat het plaatsvond eind 2013 en niet eind 2015.

1.2. Na haar vlucht uit haar dorp, gefaciliteerd door haar oom, wordt de verzoekende partij geïntroduceerd aan de mensenhandelaar M.S.A.

Haar oom betaalt deze en per vliegtuig wordt ze naar Jeddah begeleid met een geleend paspoort op een andere naam met een andere foto.

Bij haar aankomst in Jeddah wordt verzoekende partij onmiddellijk weggebracht naar een 'slavenhuis'. Zij brengt er ongeveer een week door, samen met 4 andere vrouwen.

Wanneer zij vraagt aan de smokkelaar wat er verder zal gebeuren, antwoordt deze: "Jij zal hier als slavin werken".

1.3. Een week nadien wordt de verzoekende partij weggebracht naar de familie waarvoor ze de komende twee jaar zal werken: een Saoedisch koppel met twee jonge kinderen.

Zij wordt aldaar gelogeerd in een kleine ruimte. 7 dagen op 7, van 7u 's morgens tot middernacht moet zij er allerlei huiselijke karweien opknappen. Zij is er de enige slavin in huis en het wordt haar verboden om extern contact te onderhouden.

Tweemaal per maand wordt zij op donderdagavond weggebracht naar het slavenhuis, waar ze een deel van haar loon moet afstaan en verblijft tot de volgende dag.

Haar 'baas' betaalt haar cash zo'n 600 rial per maand, ongeveer op de 10de dag van de maand. Zij staat hiervan 200 rial af aan het slavenhuis, spaart ongeveer 200 rial per maand en de rest gebruikt ze voor kleine aankopen (zeep, telefoonkaart).

1.4. In de keuken eet zij apart, ze heeft er een apart glas en bord. Het koppel stelde immers: "Neger-slaven zijn vuil en eten niet uit hetzelfde servies als Arabieren. "

Wanneer de vrouw des huizes niet thuis is, vergrijpt de heer des huizes zich aan de verzoekende partij. Ze verzet zich steevast en wordt bont en blauw geslagen.

Wanneer de vrouw des huizes terugkomt en de verzoekende partij zo aantreft, zegt de heer des huizes dat hij de slavin gestraft heeft omdat ze de kinderen slecht zou behandelen.

De situatie verzuurt en het racistisch geweld wordt frequenter naarmate het verblijf in Jeddah duurt. De verzoekende partij sluit zich geregeld op in haar kamertje, maar de heer des huizes weet geregeld binnen te dringen.

1.5. De verzoekende partij wil vluchten, doch ze heeft geen papieren en leidt een geïsoleerd bestaan.

Uiteindelijk zal een andere mensensmokkelaar, M.H. genaamd, haar na twee jaar en na extra betaling vanwege haar oom in Somalië en het spaargeld van de verzoekende partij zorgen voor een nieuw paspoort met visum (waarmee ze uiteindelijk in Griekenland/België zal terechtkomen). Dat gebeurt op de naam "M.B.M. ", terwijl de werkelijke naam van de verzoekende partij "H.M.M." luidt.

1.6. Verzoekende partij heeft dit relaas slechts durven vertellen na maandenlang twifelen.

Ten tijde van haar gehoor kon en wou ze deze zwarte bladzijde uit haar leven niet vertellen.

Verzoekende partij hoopt hiervoor op enig begrip en menselijkheid te kunnen rekenen - het staat de verwerende partij uiteraard ten allen tijde vrij om de bestreden beslissing alsnog in te trekken en de verzoekende partij opnieuw te horen.

1.7. Op 6 april 2017 nam het Commissariaat-generaal een negatieve beslissing met betrekking tot de asielaanvraag van de verzoekende partij.

De beslissing werd op 10 april 2017 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht en luidt als volgt:

[citaat bestreden beslissing]

II. IN RECHTE

II.1. Enig middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Het door de verzoekende partij gedane relaas wordt in twijfel getrokken omwille van het visum dat werd aangevraagd op de Griekse ambassade in Saoedi-Arabië, wat de verzoekende partij verzwegen had.

Op dit punt brengt de verzoekende partij thans verduidelijking (zie I. FEITEN).

II.1.2. Verwerende partij heeft tijdens het interview wel vragen gesteld die haar in staat moeten stellen om een herkomstcheck te kunnen doen.

Zij heeft de verzoekende partij tal van vragen gesteld over haar herkomststreek in Somalië, Galole.

Ook haar relaas omtrent haar vluchtproblemen in Somalië heeft de verzoekende partij kunnen doen, op zeer geloofwaardige wijze.

De problemen van vluchtelingen en specifiek Somaliërs in Saoedi-Arabië zijn de verwerende partij genoegzaam bekend (zie ook stukken 3 en 4). Het is voor buitenlanders zo goed als onmogelijk om de Saoedische nationaliteit te krijgen of duurzaam verblijf.

Het huidige relaas (zie I. FEITEN) zou de verwerende partij thans in staat moeten stellen om de beschermingsnood van de verzoekende partij wel correct in te schatten en aldus tevens de herkomst van de verzoekende partij te analyseren. De thans bestreden beslissing heeft geen analyse hiervan gedaan omdat ze vaststelde dat verzoekende partij gelogen had over haar visumaanvraag aldaar.

II.1.3. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de nieuwe feiten die de verzoekende partij thans aanhaalt de thans bestreden beslissing weerleggen.

Aldus is een nieuwe analyse van haar asielrelaas en haar beschermingsnood nodig."

2.1.2. Verzoekster voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

- artikel "Saoedi-Arabië zet duizenden Somaliërs het land uit" van De Wereld Morgen van 19 februari 2014 (stuk 3)

- artikel "Saoedi-Arabië weer op zoek naar 10.000 Somalische dienstmeisjes om te misbruiken en te onderdrukken" van Fenixx van 15 januari 2017 (stuk 4).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar identiteit, herkomst, (reis)documenten en reisweg, gelet op het feit dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 17 maart 2016 een visum kort verblijf heeft aangevraagd bij het Griekse consulaat te Jeddah, op basis van een Somalisch paspoort uitgereikt op 26 maart 2014. Uit dit visumdossier blijkt dat verzoekster in Saoedi-Arabië geboren is en er verblijft, hetgeen tegenstrijdig is met verzoeksters verklaringen tijdens de asielprocedure dat zij verblijft in Galoley in Somalië tot zij naar België is gevlucht.

Verzoekster licht in haar verzoekschrift toe dat haar asielrelaas zoals zij heeft weergegeven tijdens de asielprocedure waarheidsgetrouw is, doch dat de voorgehouden problemen plaatsvonden eind 2013 en niet eind 2015. Verzoekster vluchtte naar aanleiding hiervan via een mensensmokkelaar naar Saoedi-Arabië, waar ze bij aankomst werd weggebracht naar een 'slavenhuis' en nadien tewerkgesteld wordt als huishoudhulp bij een Saoedisch gezin waar ze het slachtoffer wordt van discriminatie en geweld. Verzoekster diende eveneens een deel van haar loon af te staan aan het slavenhuis. Na twee jaar kan verzoekster van haar spaargeld en de financiële hulp van haar oom met hulp van een andere

mensensmokkelaar een nieuw paspoort aanvragen en een visumaanvraag indienen, waarna zij haar reis aanvangt. Verzoekster voegt eveneens toe dat zij een valse naam heeft opgegeven tijdens de asielprocedure, M.B.M., terwijl haar echte naam H.M.M. luidt.

De Raad stelt vast dat verzoekster getracht heeft de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden en vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, volledig afwijkende verklaringen aflegt aangaande haar identiteit, herkomst en vervolgingsfeiten. Desalniettemin merkt de Raad op dat verzoeksters verklaringen dat zij sinds 2014 in Saoedi-Arabië verblijft, niet *a priori* als ongeloofwaardig kunnen worden beschouwd, gelet op het feit dat zij in maart 2016 een visumaanvraag indiende bij het Griekse consulaat te Jeddah, op basis van een Somalisch paspoort uitgereikt op 26 maart 2014, waaruit blijkt dat verzoekster in Saoedi-Arabië verblijft. Uit deze visumaanvraag blijkt echter dat verzoekster daar geboren zou zijn, hetgeen tegenstrijdig is met verzoeksters asielaanvraag weergegeven in het verzoekschrift, doch de Raad is van oordeel dat louter deze vaststelling klemt met de kennis die verzoeksters tijdens het CGVS-interview bezat over Somalië en Galoley, het dorp waarvan zij stelt afkomstig te zijn. Het administratief dossier bevat geen verdere informatie die de Raad kan doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen hieromtrent.

De Raad acht bijgevolg bijkomend onderzoek nodig om de onduidelijkheden omtrent verzoeksters identiteit, herkomst en vluchtmotieven uit te klaren.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

De Raad wijst erop dat verzoekster de verplichting heeft om haar volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag. Het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstantie zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle relevante elementen van haar vraag om internationale bescherming, in het bijzonder haar identiteit, herkomst en asielaanvraag.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 april 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP